

звукове отъ пѣснопѣния, не тѣй чужди на моя слухъ. Отъ любопитство азъ надникнахъ, па и влѣзохъ послѣ въ тая сграда. Това било грѣцката въ тоя градъ черкова. Тя бѣше прѣпълнена съ свѣтъ и отъ двата пола. Пѣеше се богородичниятъ параклисъ за послѣденъ пѣтъ прѣзъ богородичнитъ петнадесетодневни пости, които се свѣршваха на другия день, 14-и августа. Прѣкрѣстихъ се, помолихъ се набързо, поразгледахъ съ любопитство Божия храмъ, па си излѣзохъ безъ да чакамъ отпуски. Както е извѣстно, въ Триестъ има малка грѣцка колония, между която доста заможни и видни търговци. Триестъ при това, може да се каже, е най-близката по море врата на Гърция за западната и сѣверната частъ отъ европейския континентъ. На мръкване въ една гостилница, дѣто бѣхъ се отбилъ да закуся нѣщо прѣди да трѣгна, забѣлѣжихъ, че говорениятъ тамъ по прѣимущество езикъ отъ посѣтителитъ бѣше словѣнски. Триестъ, ако и австрийски, има италиянска физиономия. Прѣобладаещиятъ езикъ е италиянскиятъ, слѣдъ него или наравнѣ съ него иде словѣнскиятъ, послѣ нѣмскиятъ, а намѣсти, особено по крайбрѣжието, се чува и малко грѣцки. Числото на словѣнитъ се възкачвало, казватъ, по-горѣ отъ 30,000. Не зная какъ и защо, но азъ стояхъ въ тая гостилница като нѣмъ прѣдъ всички и за всички, при всичко че отъ всички почти говорими тукъ езици разбирахъ по нѣщо. Освѣнъ съ прислугата, азъ не си позволихъ да размѣня ни дума съ когото и да било другъ, колкото и да ме увеличаха къмъ това слушанитъ интересни приказки и обръщането къмъ мене на събѣседницитъ. Нѣщо като че да ме безпокоеше вжтрѣшно и азъ мислѣхъ, че трѣба да се прѣдпазвамъ още въ тази чужда земя, че трѣба да полагамъ строга още стража на устата си, за да не би да открія прѣждеврѣменно нѣщо, съ което да